միկ դիմեաց գալ առ մեծութիւն ձեր, յորժամ տեսանիցէք զԲարձրագոյն հրովարտակս և զարքունական խիլայն՝ համատարմութեամբ գործեսջիք, տալ հրաման դեսպանին, ազգի և ժողովրդոց նորին կալ 'ի խաղաղութեան, բառնալով զպատճառս վնասուց և նեղութեանց, որք կամին ածել 'ի վերայ կալուածոց այգեաց և ուխտաւորաց նոցին, չհակառակիլ ումեք գործոց եւ արարաց նոցին, նեղութեամբ վնասուք և տուգանօք, զորս կատարեն ըստ սովորութեան իւրեանց, և մի հնարել նորանոր իրս, կամ նորոգել զանիրաւութիւնս և զզրկանս, զի յաւուրս յայսոցիկ եղեւ սէր և խաղաղութիւն և դաշնակցութիւն արքունեաց մերոց ընդ թագաւորին Վրաց. զի Իսլամ ժողովուրդք յաշխարհս նոցա են յոյժ 'ի յարգանս և 'ի մեծարանս, և մեք պարտիմք 'ի պատուի ունել զնոսա, և խնամել զվանօրայս զկալուածս զայգիս և զժողովուրդս նոցա, զի խաղաղութեամբ բնակեսցեն 'ի նոսա, և զերեւելի ուխտաւորս որք գան առ նոսա. զի ամենայնն ըստ կարգի և ըստ պատշաճի լիցի բարի, որովհետեւ հպատակ կացին արքունեաց մերոց: Եւ հրովարտակս այս հաստատեսցէ զնոսա առաջի ամենեցուն 'ի սեփհականութիւնս իւրեանց. բարձրեալն Աստուած պահեսցէ 'ի շնորհս իւր. գրեցաւ 'ի ١١ ճէմազիլ էվվէլ ամսոյ՝ ٩١٨ (1512).

Եհաս հրովարտակն յԵրուսաղէմ առ մեծ նախարարն, և յանձն առ կատարել զհրաման Սուլթանին, կոչեաց ըզդատաւորս եւ զամենայն երեւելիս, ժողովեցան առ նա 'ի մեծամեծաց մինչեւ ցփոքունս, և գնացին 'ի վանս Ս. Յակոբայ, որ էր յայնժամ արտաքոյ Երուսաղէմի, առ 'ի կատարել զհրաման Սուլթանին. ժողովեցան անդ բազմութիւն 'ի Հայոց և 'ի Վրաց, և ինքն դեսպանն, որ եկեալ էր յԵգիպտոսէ, և սկիզբն արար կուսակալն առաջի բազմութեան ամենայն զգուշութեամբ քննել և 'ի գիր արձանացուցանել: Եհարց ցմիաբանս Հայոց և ասէ՝ ծանուցէք ինձ վասն վանաց Ս. Յակոբայ, ունի՞ն վիրք բանս ինչ ըզսմանէ, և նոքա ասեն, վանքս այս 'ի սկզբանէ անտի ժառանգութիւն է ազգին Հայոց և ոչ գիտեմք զայլ. և մատուցին զհրովարտակս առաջին թագաւորաց, և զօրինաւոր մուրհակս 'ի դատարանէ, որոց թուականքն անցա-